

Eu

Sunt nevoit să trăiesc cu mine însumi;
De aceea, doresc să mă cunosc,
Pentru a mă putea uita întotdeauna direct
În ochii mei, fără a ezita.
Nu doresc ca la apusul soarelui,
Să mă detest pentru ceea ce am făcut în ziua
respectivă.
Nu doresc să ascund prin sertarele de la baie
Tot felul de secrete despre mine însumi,
Și nu doresc să mă amăgesc singur,
Spunându-mi că nimeni nu va ști
Ce fel de om sunt în realitate.
Nu doresc să simt ce e rușinea.
Vreau să îmi țin fruntea veșnic dreaptă
Și să merit respectul tuturor oamenilor.
În lumea noastră, toată lumea se luptă pentru faimă și
recunoaștere,
Dar eu doresc să mă pot privi singur în oglindă, cu
plăcere.
Nu vreau să mă privesc cu conștiința
Că nu reprezint nimic mai mult decât o mască goală.
Eu nu mă pot ascunde de mine însumi.
Mai mult, văd în mine ceea ce alții nu vor vedea
niciodată.
Nu mă pot amăgi singur, și de aceea,
Orice s-ar întâmpla,
Doresc să mă respect pe mine însumi
Și să îmi port cu fruntea sus conștiința curată.

Edgar A. Guest

Casa de la marginea drumului

„El a fost un prieten al omului,
Și a trăit într-o casă de la marginea drumului“ – Homer.
Există suflete sihastre care trăiesc retrase
Fără să se alăture semenilor lor.
Există suflete de pionieri care își croiesc calea
Pe acolo pe unde nu a mai călcat nimeni.
Eu doresc să trăiesc însă pe marginea drumului
Și să fiu un prieten al tuturor trecătorilor.
Doresc să trăiesc într-o casă de la marginea drumului
Pe care trece întreaga rasă a umanității,
Atât cei buni cât și cei răi,
Căci ei nu sunt mai buni sau mai răi decât mine.
Nu doresc să ocup scaunul celui care se crede
superior,
Nici să port anatema cinicului.
Tot ce doresc este să trăiesc într-o casă de la
marginea drumului
Și să fiu un prieten al oamenilor.
Din casa mea de la marginea drumului,
Situată pe autostrada vieții,
Îi văd trecând pe cei mânați înainte de speranță,
Dar și pe cei răpuși de conflicte.
Eu nu-mi întorc privirea nici din fața zâmbetelor, nici
din fața lacrimilor lor,
Căci știu că ele nu sunt decât cele două fețe ale
aceleiași monede.

Eu nu doresc decât să trăiesc în casa mea de la
marginea drumului
Și să fiu un prieten al oamenilor.
Știu că mai departe sunt pajiști verzi
Și munți cu înălțimi amețitoare,
Că drumul trece prin însurarea cea lungă
Și se îndreaptă către noaptea cea neagră,
Dar mă bucur alături de trecătorii fericiți
Și plâng alături de cei întristați.
Eu nu trăiesc în casa mea de la marginea drumului
Ca un singuratic indiferent.
Nu doresc decât să trăiesc în casa mea de la
marginea drumului
Pe lângă care trece întreaga umanitate.
Pe lângă mine trec oameni buni, răi, puternici, slabi,
Înțelepți sau proști – dar la fel sunt și eu.
Atunci, de ce să stau pe scaunul celui care se crede
superior,
Și de ce să port anatema celui cinic?
Eu nu doresc decât să rămân în casa mea de la
marginea drumului
Și să fiu un prieten al oamenilor.

Sam Walter Foss

Termină întotdeauna ceea ce ai început

Dacă ți-ai asumat o sarcină,
Nu o lăsa până când nu o duci la bun sfârșit.
Indiferent dacă munca este grea sau ușoară,
Fă-o bine sau nu te apuca deloc de ea.

Anonim

Nu voi mai trece niciodată pe aici

Vai, eu nu trec decât o singură dată
Prin această lume a amăgirii;
De aceea, dacă pot face o faptă bună,
Dacă pot alina o suferință,
Prefer să o fac acum, cât timp pot face acest lucru.
Nu voi amâna nicicând o faptă bună,
Căci este limpede că nu voi mai trece niciodată pe aici.

Anonim

Caritate

Există atât de mult bine chiar și în cel mai rău dintre oameni,
Și atât de mult rău chiar și în cel mai bun dintre ei,
Încât dacă cineva este lovit de nenorocire,
Greșeala le aparține tuturor.

Anonim

O carte de versuri sub un copac,
O carafă cu vin, o felie de pâine – și tu,
Lângă mine, cântând în sălbăticie –
O, în aceste condiții, sălbăticia mi se pare un paradis.
Omar Khayyam

Căci atunci când vine marele arbitru
Să spună ce ai făcut,
El nu spune dacă ai câștigat sau dacă ai pierdut,
Ci cum ai jucat jocul.

Gândește mult. Vorbește puțin.
Iubește mult. Râzi ușor.
Muncește cu bucurie. Joacă corect.
Plătește cu bani gheață, și fii bun.

Dacă vrei să urmezi calea Înțelepciunii,
Respectă cinci legi:
Ai grijă cu cine vorbești,
De cine vorbești,
Și Cum, și Când și Unde.

Lecția vieții

Pe măsură ce anii trec
Și trecutul rămâne în urmă,
Am învățat că oricât de mult am suferit,
Suferința nu mi-a arătat altceva decât bunătatea lui
Dumnezeu,
Că fiecare floare după care am tânjit
Ascunde un spin dureros,
Că multe cărări care păreau niște fundături
Conduceau de fapt către lanuri mănoase.
Norii acoperă strălucirea soarelui,
Dar nu-l pot face să dispară,
Și după trecerea furtunii,
Pământul strălucește mai puternic.
Lumina îți apare mai vie
Atunci când ești adăpostit la umbră.
De multe ori, puterea binecuvântată a Binelui
Se naște din întunericul Greșelii.

Anonim

Pentru orice rău
Există un remediu, sau nici unul.
Dacă există un remediu, încearcă să-l găsești,
Dacă nu există nici unul, mergi mai departe, fără să-ți
pese!

Lord Pethick-Lawrence

Ziua cea mai întunecată

Nu lua niciodată măsuri disperate; chiar și cea mai
întunecată zi
Va rămâne doar o amintire a doua zi.

William Cowper

Succesul

Succesul înseamnă să folosești cuvinte de laudă
În ceea ce îi privește pe cei din jur,
Înseamnă să faci tot ce îți stă în puteri,
Indiferent ce sarcină ți-ai asumat,
Înseamnă să taci atunci când ai putea răni pe cineva
cu cuvintele tale,
Să răspunzi cu politețe la insultă,
Să fii surd atunci când izbucnește un scandal,
Să respecti legămintele celorlalți,
Să fii loial atunci când datoria ți-o cere,
Curajos în fața unui dezastru,
Răbdător atunci când timpul pare să nu se mai
sfârșească,
Succesul înseamnă să cânti și să râzi,
Nu să primești cinstirea și aurul
Lumii exterioare,
Ci ceea ce îi oferi tu ei,
Ceea ce faci pentru ca alții să înflorească.